

[Justitsministeren.]

at § 238, 2det Stykke, udgaar. Denne Bestemmelse udtaler, at den, der dræber en haabløst syg efter hans Begæring for at befri ham for uafvendelige Lidelser, under særlige Omstændigheder kan blive fri for Straf. Denne Bestemmelse har allerede været meget omtalt, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at jeg synes, jeg kan anbefale, at den bliver til Lov.

Under Nr. 140, 142 og 143 foreslaar et Mindretal, bestaaende af Venstre og det ærede Medlem Hr. Pürschel, Bestemmelserne i § 241 om Fosterdrab skærpet. Jeg tror ikke, en saadan Skærpelse af Reglerne stemmer med den almindelige Opfattelse i Befolkningen; jeg tror tværtimod, denne gaar i modsat Retning, og jeg maa derfor fraraade disse Ændringer.

Under Nr. 145 har et Mindretal, Venstre og Konservative, foreslaaet at genindføre Bestemmelsen om uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. I Henhold til Grunde, som tidligere er blevet fremført under denne Forhandling, skal jeg anbefale, at man stemmer imod dette Forslag.

Jeg har endnu kun nogle Bemærkninger at gøre om Ærefornærmelser. I Bestemmelserne om Ærefornærmelse har et Mindretal, bestaaende af Venstre og det ærede Medlem Hr. Pürschel, under Nr. 150 stillet Ændringsforslag til § 268 gaaende ud paa, at det altid skal tillades den fornærmede alene at nedlægge Paastand om Straf for Sigtelsens utilbørlige Form med den Virkning, at Sandhedsbevis ikke kan føres. For denne Ændring taler dette, at der kan være Tilfælde, hvor der er fremsat Beskyldninger mod en Mand, som han i og for sig mener han ganske kan overse og ikke bryder sig om, men de er fremført i en meget grov Form, og denne grove Form vil han ikke finde sig i og anlægger saa Sag alene af denne Grund. Det forekommer mig imidlertid ikke at være rigtigt at give en saadan Tilladelse, for naar der alligevel anlægges Proces og vedkommende i Realiteten er uskyldig i, hvad der er ham paataalt, er det dog rimeligt, at Mellemværendet klares med det samme. Det ærede Medlem Hr. Pürschel anfører som Grund for Ændringsforslaget blot dette eller i alt Fald i væsentlig Grad dette, at ellers kan vedkommende jo risikere, at han maa igennem en forfærdelig Skærsild, naar han skal have Ærefornærmelsen gendrevet ved Domstolene. Hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel havde Ret heri, maatte man ogsaa tage meget Hensyn dertil, men det ligger dog saaledes, at der kun een Gang her i Landet er begaaet en Fejl, som kan berettig-

noget til den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med. Det var den Maade, hvorpaa Retten optraadte i Sagen, da nuværende Højesteretsdommer Thorup søgte Dom for, at noget, som Schovelin havde fremsat om ham i et Skrift, han havde sendt ud, var uberettiget Ærekrænkelse. Dér kom denne Dommer ganske vist i en forfærdelig Skærsild, idet der jo skete det, at den Domstol, som skulde bedømme disse ærekrænkende Udtalelsers Berettigelse, ikke stillede sig paa den Maade, at den krævede af Æreskænderen, at han fremlagde sine Beviser for Domstolene uden nogen større Undersøgelse af den æreskændtes Forhold, men gik ind paa efter Retsbryderens Fordring at undersøge hele den paagældende Dommers Embedsvirksomhed, og jeg tror endogsaa hans Livsvandel. Det bør man i Sandhed ikke være udsat for. Det kan jo ske os alle sammen, at vi bliver overfaldet med ærekrænkende Udtalelser, men jeg haaber da, at det ikke vil gentage sig, at Domstolene saa føler sig forpligtede til, inden de dømmer den, der har fremsat Æreskænderiet, at undersøge, om ikke der i den paagældende krænkedes Liv skulde være et eller andet Punkt, som ikke var helt dadeløst. Det maa dog siges at være meget uberettiget at gaa saaledes frem, men man siger jo, at een Gang er ingen Gang; og jeg kan ikke nære nogen Tvivl om, at vore Domstole, efter at denne Fejl, som jo er almindelig erkendt, er blevet begaaet, vel vil vogte sig for, at noget saadant skulde gentages. Derfor tror jeg heller ikke, at den Dom, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fældede over vore Domstole, at de vil tænde en Skærsild under den, der søger sin krænkede Ære oprettet ved Dom, skulde være rigtig. Jeg mener ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade vil lægge Domstolene mere til Last, end der virkelig tilkommer dem. Hvad jeg her siger, skal altsaa ikke være noget Angreb paa det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det var nemlig saa naturligt, at det ærede Medlem kom til at sige dette, at man skal igennem en Skærsild, naar man skal have sin Ret gennemført ved Domstolene. Efter hvad der foreligger i denne Sag, var dette saa naturligt. Men netop fordi man den Gang gik saa vidt, vil noget saadant vist ikke nogen Sinde gentage sig. Derfor maa jeg anse det heromhandlede Ændringsforslag for at være overflødig. Det rigtige maa være, at er man blevet Genstand for en Ærekrænkelse, som er fremsat i grov Form, og man finder Krænkelsen saa paagtelsesværdig, at man vil anlægge Sag i den Anledning, saa søger man baade Ære-